

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Udvidede Afdeling)

17. juli 2024*

»Den Økonomiske og Monetære Union – bankunion – den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter og visse investeringsselskaber (SRM) – Den Fælles Afviklingsfond (Afviklingsfonden) – afgørelse truffet af Afviklingsinstansen om ex ante-bidrag for 2021 – begrundelsespligt – ret til kontradiktion – retssikkerhed – effektiv retsbeskyttelse – ulovlighedsindsigelse – tidsmæssig begrænsning af dommens retsvirkninger«

I sag T-402/21,

UniCredit Bank AG, München (Tyskland), ved advokaterne F. Schäfer, H. Großerichter, F. Kruis og N. Bartmann,

sagsøger,

mod

Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) ved J. Kerlin, C. Flynn og D. Ceran, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne G. Coppo, S. Reinart og K. Bongs,

sagsøgt,

støttet af

Europa-Parlamentet ved U. Rösslein, M. Menegatti og G. Bartram, som befuldmægtigede,

og af

Rådet for Den Europæiske Union ved J. Bauerschmidt, J. Haunold og A. Westerhof Löfflerová, som befuldmægtigede,

intervenienter,

har

RET TEN (Ottende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Kornezov, og dommerne G. De Baere, D. Petrлік (refererende dommer), K. Kecsmár og S. Kingston,

* Processprog: tysk.

justitssekretær: fuldmægtig S. Jund,
på grundlag af den skriftlige forhandling
efter retsmødet den 2. marts 2023,
afsagt følgende

Dom¹

- 1 Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, UniCredit Bank AG, nedlagt påstand om annullation af afgørelse SRB/ES/2021/22 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) den 14. april 2021 om beregning af ex ante-bidrag for 2021 til Den Fælles Afviklingsfond (herefter »den anfægtede afgørelse«), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

[udelades]

III. Parternes påstande

- 19 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse, herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den vedrører selskabet.
 - Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 20 Afviklingsinstansen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
 - Subsidiært, såfremt den anfægtede afgørelse annulleres, opretholdes dennes virkninger, indtil den erstattes, eller i det mindste i en periode på seks måneder fra den dato, hvor dommen bliver endelig.
- 21 Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse, for så vidt som søgsmålet er støttet på ulovlighedsindsigelsen mod forordning nr. 806/2014 og direktiv 2014/59.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 22 Den Europæiske Unions Råd har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.

¹ – Der gengives kun de præmisser i denne dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

IV. Retlige bemærkninger

[udelades]

B. Anbringenderne vedrørende den anfægtede afgørelses lovlighed

[udelades]

2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som omhandlet i artikel 263, stk. 2, TEUF og af retten til god forvaltning, for så vidt som den anfægtede afgørelse mangler den tilstrækkelige begrundelse, der kræves i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og chartrets artikel 41, stk. 2, litra c)

- 80 Det andet anbringende indeholder syv led.

[udelades]

b) Det første led om udelukkelsen af visse risikoindikatorer

- 95 Sagsøgeren har gjort gældende, at Afviklingsinstansen ikke i tilstrækkelig grad har redegjort for grundene til, at den med henblik på beregningen af ex ante-bidrag for bidragsperioden 2021 ikke anvendte risikoindikatorerne »net stable funding ratio« (herefter »NFSR-indikatoren«) og »instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud over [minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver]« (herefter »MREL-indikatoren« og »MREL«) og underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« som omhandlet i artikel 6, stk. 5, første afsnit, litra a), i delegeret forordning 2015/63.
- 96 Afviklingsinstansen har anfægtet sagsøgerens argumenter.
- 97 Det skal indledningsvis bemærkes, at artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 bestemmer, at »[h]vis de oplysninger, der kræves i tilknytning til en bestemt indikator som omhandlet i bilag II [til den delegerede forordning], ikke indgår i det gældende tilsynsmæssige indberetningskrav, der er omhandlet i [den delegerede forordnings] artikel 14, for referenceåret, anvendes den pågældende risikoindikator ikke, før det pågældende tilsynsmæssige indberetningskrav finder anvendelse«.
- 98 I den foreliggende sag anførte Afviklingsinstansen i 21.-29. betragtning til den anfægtede afgørelse, at den ikke havde anvendt NFSR- og MREL-indikatorerne eller underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« med den begrundelse, at de oplysninger, der krævedes i henhold til disse risiko- og underindikatorer, på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse ikke var tilgængelige i harmoniseret form for alle institutter.
- 99 Hvad nærmere bestemt angår NFSR-indikatoren anførte Afviklingsinstansen, at »der ikke [blev] anvendt nogen harmoniseret bindende standard for NFSR inden for [Unionen], og [at den] derfor ikke [havde] været i stand til at identificere indikatorer på nationalt plan«. Med hensyn til MREL-indikatoren præciserede Afviklingsinstansen, at »da kravene vedrørende MREL samlet set

[var blevet] gennemført gradvist, [rådede den] ikke over data, der gav mulighed for at anvende denne indikator for hvert enkelt institut, der bidrog til [Afviklingsfonden]«. Med hensyn til underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« anførte Afviklingsinstansen, at »de data, der kræves for [disse underindikatorer], ikke [forelå] i harmoniseret form for alle institutter i de deltagende medlemsstater for referenceåret 2019«.

- 100 En sådan begrundelse gør det muligt for sagsøgeren at forstå grundene til, at Afviklingsinstansen ikke har anvendt de pågældende risiko- og underindikatorer, og opfylder således de krav, der er fastsat i den retspraksis, der er nævnt i præmis 82 og 83 ovenfor.
- 101 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af sagsøgerens argumenter.
- 102 For det første skal sagsøgerens argument om, at Afviklingsinstansen i den anfægtede afgørelse burde have redegjort for grundene til, at den fandt, at den rådede over en skønsebeføjelse, der gav den mulighed for ikke at anvende NRSR- og MREL-indikatorerne samt underindikatorerne for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«, forkastes, eftersom dette argument hviler på en fejlagtig forudsætning. Det følger nemlig af selve ordlyden af artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, at Afviklingsinstansen ikke råder over en skønsebeføjelse med henblik på ikke at anvende en risikoindikator, eftersom den, når betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt, er forpligtet til ikke at tage hensyn til en sådan indikator.
- 103 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder visse »udsagn vedrørende de faktiske omstændigheder« om den manglende anvendelse af de pågældende risiko- og underindikatorer, hvis nøjagtighed sagsøgeren og Unionens retsinstanser ikke er i stand til at efterprøve. Sagsøgeren har imidlertid ikke godtgjort, hvorledes betragtningerne i den anfægtede afgørelse, såfremt de antages at »vedrøre de faktiske omstændigheder«, forhindrer selskabet i at forstå grundene til, at de pågældende risiko- og underindikatorer ikke blev anvendt, så meget desto mere som den anfægtede afgørelse, således som det er anført i præmis 98 og 99 ovenfor, indeholder tilstrækkelige forklaringer på dette punkt.
- 104 For det tredje har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at Afviklingsinstansen i den anfægtede afgørelse ikke har redegjort for grundene til, at den ikke tog hensyn til de risikoindikatorer, der var tilgængelige i Tyskland, med henblik på at beregne den procentdel af sagsøgerens ex ante-bidrag, der var fastsat på nationalt grundlag. Sådanne forklaringer er imidlertid nødvendige, eftersom der i henhold til artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, sammenholdt med samme delegerede forordnings artikel 14, stk. 3 og 6, skal tages hensyn til en risikoindikator, når de tilsynsmæssige indberetningskrav vedrørende denne indikator finder anvendelse i henhold til national ret.
- 105 I denne henseende følger det af den ovenfor i præmis 83 nævnte retspraksis, at begrundelsens tilstrækkelighed ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes i forhold til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område, og navnlig i forhold til den interesse, som de berørte personer kan have i begrundelsen.
- 106 For så vidt angår anvendelsen af NRSR-indikatoren forklarede Afviklingsinstansen i 23. betragtning til den anfægtede afgørelse, sammenholdt med punkt 31 i bilag III til den nævnte afgørelse, at »[den] ikke [havde] været i stand til at identificere indikatorer på nationalt plan«, eftersom den havde fundet, at kravene om tilsynsoplysninger vedrørende denne indikator var utilstrækkelige. Det fremgår ligeledes i det væsentlige af 25. betragtning til denne afgørelse,

sammenholdt med punkt 32 og 33 i bilag III til den nævnte afgørelse, at Afviklingsinstansen ikke rådede over data indsamlet på nationalt plan, som gjorde det muligt for den at anvende MREL-indikatoren, på grund af de nationale tilsynsmyndigheders gradvise gennemførelse af kravene til denne indikator.

- 107 Under disse omstændigheder har Afviklingsinstansen givet en tilstrækkelig begrundelse for, at de data, der kræves for at anvende NFSR- og MREL-indikatorerne, ikke var tilgængelige på nationalt plan.
- 108 Dernæst anføres det i punkt 32 i bilag III til den anfægtede afgørelse, at fastsættelsen af underindikatorer for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« nøje afhænger af udførelsen af afviklingsplanlægning for institutterne, således at disse underindikatorer er knyttet til udarbejdelsen af afviklingsplaner.
- 109 Som en påpasselig erhvervsdrivende burde sagsøgeren imidlertid være i stand til at vide, at de nationale afviklingsmyndigheder ikke havde udarbejdet sådanne planer for alle de institutter, der skulle betale ex ante-bidrag, således som Afviklingsinstansen har anført i svarskriftet og duplikken uden at blive modsagt, og at disse planer derfor ikke var blevet udarbejdet for alle de institutter, der havde hjemsted i Tyskland. Sagsøgeren var således i stand til at forstå, at Afviklingsinstansen på grund af manglen på afviklingsplaner for alle tyske institutter ikke rådede over tilstrækkelig data, der var indsamlet på nationalt plan med henblik på anvendelsen af underindikatorerne for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«.
- 110 Endelig skal sagsøgerens argument om, at Afviklingsinstansen burde have forklaret grundene til, at den ikke havde tilpasset de oplysninger, der ikke var blevet indsamlet på en ensartet måde i hele Unionen, til et sammenligneligt niveau, forkastes, for så vidt som det hviler på en urigtig forudsætning. Det følger nemlig ikke af artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, at Afviklingsinstansen på nogen måde er forpligtet til at tilpasse de data, som ikke er indsamlet på en ensartet måde.
- 111 Under disse omstændigheder skal det andet appelanbringendes første led forkastes.

c) Det andet led om begrundelsen for det årlige målniveau

- 112 Sagsøgeren har gjort gældende, at Afviklingsinstansens begrundelse ikke gør det muligt at forstå grundene til, at den fastsatte det årlige målniveau til en ottendedel af 1,35% af de dækkede indskud i alle institutterne i 2020. Afviklingsinstansen har navnlig ikke forklaret, hvordan den undersøgte den økonomiske model, som Kommissionens Fælles Forskningscenter havde udarbejdet med henblik på at forudsige vækstraten for dækkede indskud og de samlede indskud i bankunionen i den indledende periode. Afviklingsinstansen har heller ikke givet nogen forklaring på anvendelsen af simuleringsmodellen vedrørende forskellige vækstscenarier for dækkede indskud og det endelige målniveau.
- 113 Afviklingsinstansen har gjort gældende, at den i 35.-48. betragtning til den anfægtede afgørelse og i punkt 46-84 i bilag III til denne afgørelse klart og præcist har beskrevet de trin, der blev fulgt for at fastlægge det årlige målniveau, og de faktorer, der blev taget i betragtning med henblik herpå. Det fremgår desuden af 40. betragtning til den nævnte afgørelse, at Kommissionens Fælles Forskningscenters økonometriske modellering – i lighed med Afviklingsinstansens vurdering – var baseret på historiske oplysninger om de samlede dækkede indskud og indskud, og at

tendensen til den konstante vækst i alle institutternes dækkede indskud blev bekræftet. I øvrigt dækkede den simuleringsmodel, som Afviklingsinstansen anvendte, et så bredt interval, at det var åbenbart, at denne model kun var et trin i beslutningsprocessen.

- 114 Det skal indledningsvis bemærkes, at de finansielle midler, der er til rådighed i Afviklingsfonden, i overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 ved udgangen af den indledende periode skal nå det endelige målniveau, der svarer til mindst 1% af de dækkede indskud i alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i alle de deltagende medlemsstater.
- 115 I henhold til artikel 69, stk. 2, i forordning nr. 806/2014 skal ex ante-bidragene i den indledende periode fordeles så jævnt som muligt over perioden, indtil det endelige målniveau, der er nævnt i præmis 114 ovenfor, er nået, men under behørig hensyntagen til konjunkturudviklingen og den indvirkning, som procykliske bidrag kan have på de bidragydende institutters finansielle stilling.
- 116 Artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 806/2014 præciserer, at de bidrag, der skal betales af alle de institutter, der er meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstaters område, ikke overstiger 12,5% af det endelige målniveau.
- 117 Hvad angår metoden til beregning af ex ante-bidrag fastsætter artikel 4, stk. 2, i delegeret forordning 2015/63, at Afviklingsinstansen fastsætter beløbet på grundlag af det årlige målniveau for afviklingsfinansieringsordningen under hensyntagen til det endelige målniveau og på grundlag af gennemsnittet af dækkede indskud i det foregående år, beregnet kvartalsvis, for alle institutter, der er meddelt tilladelse på deres område.
- 118 I den foreliggende sag fastsatte Afviklingsinstansen, som det fremgår af 48. betragtning til den anfægtede afgørelse, for bidragsperioden 2021 beløbet for det årlige målniveau til 11 287 677 212,56 EUR.
- 119 I 36. og 37. betragtning til den anfægtede afgørelse forklarede Afviklingsinstansen i det væsentlige, at det årlige målniveau skulle fastlægges på grundlag af en analyse af udviklingen i de dækkede indskud i de foregående år, enhver relevant udvikling i den økonomiske situation samt en analyse af indikatorerne vedrørende konjunkturudviklingen og de virkninger, som procykliske bidrag ville have på institutternes finansielle situation. Efterfølgende fandt Afviklingsinstansen det hensigtsmæssigt at fastsætte en koefficient, der var baseret på denne analyse og på de finansielle midler, der var til rådighed i Afviklingsfonden (herefter »koefficienten«). Afviklingsinstansen anvendte denne koefficient på en ottendedel af det gennemsnitlige beløb for dækkede indskud i 2020 med henblik på at opnå det årlige målniveau.
- 120 Afviklingsinstansen redegjorde for den fremgangsmåde, der blev fulgt ved fastsættelsen af koefficienten i 38.-47. betragtning til den anfægtede afgørelse.
- 121 I 38. betragtning til den anfægtede afgørelse konstaterede Afviklingsinstansen en konstant stigende tendens i de dækkede indskud for alle institutter i de deltagende medlemsstater. Det gennemsnitlige beløb af disse indlån, beregnet kvartalsvis, beløb sig for 2020 til 6,689 billioner EUR.
- 122 I 40. og 41. betragtning til den anfægtede afgørelse redegjorde Afviklingsinstansen for den forventede udvikling i de dækkede indskud for de resterende tre år i den indledende periode, nemlig fra 2021 til 2023. Den anslog, at de årlige vækstrater for dækkede indskud indtil udgangen af den indledende periode ville være på mellem 4% og 7%.

- 123 I 42.-45. betragtning til den anfægtede afgørelse fremlagde Afviklingsinstansen en vurdering af konjunkturudviklingen og den potentielle procykliske virkning, som ex ante-bidragene kunne have på institutternes finansielle situation. Med henblik herpå anførte Rådet, at det havde taget hensyn til flere indikatorer, såsom prognosen for væksten i Kommissionens bruttonationalprodukt og Den Europæiske Centralbanks (ECB) fremskrivninger i denne henseende eller den private sektors kreditstrømme i procent af bruttonationalproduktet.
- 124 I 46. betragtning til den anfægtede afgørelse konkluderede Afviklingsinstansen, at selv om det var rimeligt at forvente en fortsat vækst i de dækkede indskud i bankunionen, ville væksten være lavere end i 2020. I denne henseende anførte Afviklingsinstansen i 47. betragtning til den anfægtede afgørelse, at den havde anlagt en »forsigtig tilgang« med hensyn til vækstraterne for dækkede indskud for de kommende år indtil 2023.
- 125 Henset til disse betragtninger fastsatte Afviklingsinstansen i 48. betragtning til den anfægtede afgørelse værdien af koefficienten til 1,35%. Den beregnede derefter beløbet for det årlige målniveau ved at multiplicere det gennemsnitlige beløb for de indskud, der var dækket i 2020, med denne koefficient og dividere resultatet af denne beregning med otte i overensstemmelse med følgende matematiske formel, der fremgår af 48. betragtning til den nævnte afgørelse:
- $$\text{»Mål}_0 [\text{beløbet for det årlige målniveau}] = \text{Samlede dækkede indskud}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ EUR}.$$
- 126 I retsmødet anførte Afviklingsinstansen imidlertid, at den havde fastsat det årlige målniveau for bidragsperioden 2021 som følger.
- 127 For det første fastsatte Afviklingsinstansen på grundlag af en fremadrettet analyse størrelsen af de dækkede indskud for alle de institutter, der var meddelt tilladelse på alle de deltagende medlemsstatsers område, forventet til udgangen af den indledende periode, til ca. 7,5 billioner EUR. For at nå frem til dette beløb tog Afviklingsinstansen hensyn til det gennemsnitlige beløb for dækkede indskud i 2020, dvs. 6,689 billioner EUR, en årlig vækstrate for de dækkede indskud på 4% og antallet af resterende bidragsperioder indtil udgangen af den indledende periode, dvs. tre.
- 128 For det andet beregnede Afviklingsinstansen i overensstemmelse med artikel 69, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 1% af disse 7,5 billioner EUR for at opnå det anslåede endelige målniveau, der skulle nås den 31. december 2023, dvs. ca. 75 mia. EUR.
- 129 For det tredje fratrak Afviklingsinstansen fra sidstnævnte beløb de finansielle midler, der allerede var til rådighed i Afviklingsfonden i 2021, dvs. ca. 42 mia. EUR, for at opnå det resterende beløb i de resterende bidragsperioder inden udgangen af den indledende periode, dvs. fra 2021 til 2023. Dette beløb var på ca. 33 mia. EUR.
- 130 For det fjerde dividerede Afviklingsinstansen sidstnævnte beløb med tre med henblik på en ensartet fordeling mellem de tre resterende bidragsperioder. Det årlige målniveau for bidragsperioden 2021 blev således fastsat til det beløb, der er nævnt i præmis 118 ovenfor, dvs. ca. 11,287 mia. EUR.
- 131 Afviklingsinstansen har ligeledes i retsmødet bekræftet, at den havde offentliggjort de oplysninger, som den i præmis 127-130 ovenfor beskrevne metode var baseret på, og som ville have gjort det muligt for sagsøgeren at forstå den metode, hvorved det årlige målniveau var blevet fastsat.

Sagsøgeren har navnlig præciseret, at den på sin hjemmeside i maj 2021, dvs. efter vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, men før anlæggelsen af nærværende sag, havde offentliggjort et uddybende skema benævnt »Fact Sheet 2021« (herefter »det uddybende skema«), der angav det anslåede endelige målniveau. Afviklingsinstansen har ligeledes anført, at størrelsen på de finansielle midler, der er til rådighed i Afviklingsfonden, ligeledes var tilgængelig på dens websted og via andre offentlige kilder længe før vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

- 132 Med henblik på at undersøge, om Afviklingsinstansen har overholdt sin begrundelsespligt for så vidt angår fastsættelsen af det årlige målniveau, skal det indledningsvis bemærkes, at en manglende eller utilstrækkelig begrundelse udgør et anbringende, som Unionens retsinstanser kan – eller skal – tage stilling til ex officio (jf. dom af 2.12.2009, Kommissionen mod Irland m.fl., C-89/08 P, EU:C:2009:742, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis). Følgelig kan eller skal Retten ligeledes tage hensyn til andre begrundelsesmangler end dem, som sagsøgeren har påberåbt sig, og dette navnlig når disse viser sig under sagens behandling.
- 133 Med henblik herpå er parterne under den mundtlige forhandling blevet hørt om alle de eventuelle begrundelsesmangler, som den anfægtede afgørelse er behæftet med for så vidt angår fastlæggelsen af det årlige målniveau. Særligt har Afviklingsinstansen adspurgt udtrykkeligt og flere gange i denne henseende, trin for trin, beskrevet den metode, som den reelt havde anvendt til at fastsætte det årlige målniveau for bidragsperioden 2021, således som den er beskrevet i præmis 127-130 ovenfor.
- 134 Hvad dernæst angår indholdet af begrundelsespligten fremgår det af retspraksis, at begrundelsen for en afgørelse truffet af en EU-institution eller et EU-organ navnlig ikke må være selvmodsigende, således at de berørte parter kan gøre sig bekendt med den egentlige begrundelse for afgørelsen med henblik på at forsvare deres rettigheder for den kompetente domstol, og således at sidstnævnte kan udøve sin kontrol (jf. i denne retning dom af 10.7.2008, Bertelsmann og Sony Corporation of America mod Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, præmis 169 og den deri nævnte retspraksis, af 22.9.2005, Suproco NV mod Kommissionen, T-101/03, EU:T:2005:336, præmis 20 og 45-47, og af 16.12.2015, Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen, T-241/13, EU:T:2015:982, præmis 56).
- 135 Når ophavsmanden til den anfægtede afgørelse afgiver visse forklaringer vedrørende begrundelsen for afgørelsen under sagen for Unionens retsinstanser, skal disse forklaringer ligeledes være i overensstemmelse med de betragtninger, der er anført i denne afgørelse (jf. i denne retning dom af 22.9.2005, Suproco NV mod Kommissionen, T-101/03, EU:C:2005:336, præmis 45-47, og af 13.12.2016, Printeos, SA m.fl. mod Europa-Kommissionen, T-95/15, EU:C:2016:722, præmis 54 og 55).
- 136 Såfremt betragtningerne i den anfægtede afgørelse ikke er i overensstemmelse med sådanne forklaringer afgivet under den retslige procedure, opfylder begrundelsen for den pågældende afgørelse nemlig ikke de funktioner, der er nævnt i præmis 82 og 83 ovenfor. En sådan uoverensstemmelse forhindrer navnlig dels de berørte parter i at få kendskab til den faktiske begrundelse for den anfægtede afgørelse, inden søgsmålet anlægges, og i at forberede deres forsvare i forhold til dem, dels, at Unionens retsinstanser kan identificere de grunde, der faktisk har tjent som retligt grundlag for denne afgørelse, og undersøge, om de er i overensstemmelse med de gældende regler.

- 137 Endelig skal det bemærkes, at når Afviklingsinstansen vedtager en afgørelse om fastsættelse af ex ante-bidragene, skal den underrette de berørte institutter om metoden til beregning af disse bidrag (jf. dom af 15.7.2021, Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og Den Fælles Afviklingsinstans, C-584/20 P og C-621/20 P, EU:C:2021:601, præmis 122).
- 138 Det samme må gælde for metoden til fastsættelse af det årlige målniveau, idet dette beløb er af væsentlig betydning for opbygningen af en sådan afgørelse. Som det fremgår af denne doms præmis 15, består metoden til beregning af ex ante-bidrag nemlig i fordelingen af dette beløb mellem alle de berørte institutter, således at en tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af dette beløb medfører en tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af hvert af disse institutters ex ante-bidrag.
- 139 Det fremgår af det ovenstående, at såfremt Afviklingsinstansen er forpligtet til ved den anfægtede afgørelse at give institutterne forklaringer vedrørende metoden til fastsættelse af det årlige målniveau, skal disse forklaringer være i overensstemmelse med de forklaringer, som Afviklingsinstansen har afgivet under den retslige procedure, og som vedrører den metode, der faktisk anvendes.
- 140 Dette er imidlertid ikke tilfældet i denne sag.
- 141 Det skal nemlig først bemærkes, at der i 48. betragtning til den anfægtede afgørelse er redegjort for en matematisk formel, som den præsenterede som grundlag for fastsættelsen af det årlige målniveau. Denne formel indeholder imidlertid ikke elementerne i den metode, som Afviklingsinstansen faktisk har anvendt, således som de blev forklaret i retsmødet. Som det fremgår af præmis 127-130 ovenfor, opnåede Afviklingsinstansen nemlig beløbet for det årlige målniveau inden for rammerne af denne metode ved fra det endelige målniveau at fratrække de finansielle midler, der var til rådighed i Afviklingsfonden, med henblik på at beregne det beløb, der fortsat skulle modtages indtil udgangen af den indledende periode, og ved at dividere dette sidstnævnte beløb med tre. Disse to trin i beregningen kommer imidlertid ikke til udtryk i den nævnte matematiske formel.
- 142 Denne konstatering kan i øvrigt ikke drages i tvivl af Afviklingsinstansens anbringende om, at den i maj 2021 offentliggjorde det uddybende skema, som indeholdt et interval med angivelse af de eventuelle beløb på det endelige målniveau, og på dens websted størrelsen af de disponible finansielle midler, som Afviklingsfonden har til sin disposition. Uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren faktisk havde kendskab til disse beløb, var beløbene nemlig ikke i sig selv af en sådan art, at de gjorde det muligt for sagsøgeren at forstå, at de to transaktioner, der er nævnt i præmis 141 ovenfor, faktisk var blevet anvendt af Afviklingsinstansen, idet det desuden blev præciseret, at den matematiske formel, der er fastsat i 48. betragtning til den anfægtede afgørelse, end ikke nævnte dem.
- 143 Lignende uoverensstemmelser påvirker ligeledes den måde, hvorpå koefficienten på 1,35% er blevet fastsat, hvilket dog spiller en afgørende rolle i den matematiske formel, der er nævnt i præmis 142 ovenfor. Denne koefficient kan nemlig forstås således, at den blandt andre parametre er baseret på den forventede vækst i de dækkede indskud i de resterende år af den indledende periode. Dette er imidlertid ikke i overensstemmelse med Afviklingsinstansens forklaringer i retsmødet, hvoraf det følger, at denne koefficient er blevet fastsat således, at den kan begrunde resultatet af beregningen af beløbet for det årlige målniveau, dvs. efter at Afviklingsinstansen har beregnet dette beløb i henhold til de fire faser, der er redegjort for i præmis 127-130 ovenfor, og

navnlig ved at dividere det beløb, der fremkommer ved at trække de disponible finansielle midler i Afviklingsfonden fra det endelige målniveau, med tre. Denne fremgangsmåde fremgår imidlertid på ingen måde af den anfægtede afgørelse.

- 144 Det skal endvidere bemærkes, at beløbet for det anslåede endelige målniveau ifølge det uddybende skema lå på mellem 70 og 75 mia. EUR. Dette interval er imidlertid ikke i overensstemmelse med intervallet for vækstraten for dækkede indskud på mellem 4% og 7%, der fremgår af 41. betragtning til den anfægtede afgørelse. Afviklingsinstansen havde således i retsmødet anført, at med henblik på fastsættelsen af det årlige målniveau havde den taget hensyn til en vækstrate af de dækkede indskud på 4% – som var den laveste rate i det andet interval – og at den således havde opnået det skønnede endelige målniveau på 75 mia. EUR – som udgjorde den højeste værdi i det første interval. Det viste sig således, at der var en uoverensstemmelse mellem disse to intervaller. For det første omfatter intervallet vedrørende udviklingsraten for dækkede indskud nemlig ligeledes værdier, der er højere end satsen på 4%, hvis anvendelse imidlertid ville have ført til et anslået beløb af det endelige målniveau, der er højere end dem, der indgår i intervallet for dette målniveau. For det andet er det umuligt for sagsøgeren at forstå grunden til, at Afviklingsinstansen i intervallet for det nævnte målniveau medregnede beløb under 75 mia. EUR. For at nå dette resultat ville det nemlig have været nødvendigt at anvende en sats på under 4%, som imidlertid ikke er omfattet af intervallet for vækstraten for dækkede indskud. Under disse omstændigheder var sagsøgeren ikke i stand til at fastlægge den måde, hvorpå Afviklingsinstansen havde anvendt intervallet for disse indskuds udviklingssats for at nå frem til beregningen af det anslåede endelige målniveau.
- 145 Det følger heraf, at for så vidt angår fastlæggelsen af det årlige målniveau svarer den metode, der faktisk blev anvendt af Afviklingsinstansen, således som den blev forklaret i retsmødet, ikke til den metode, der er beskrevet i den anfægtede afgørelse, således at de faktiske grunde, på grundlag af hvilke dette målniveau blev fastsat, hverken kunne identificeres af institutterne eller af Retten på grundlag af den anfægtede afgørelse.
- 146 Henset til det ovenstående skal det fastslås, at den anfægtede afgørelse er behæftet med begrundelsesmangler for så vidt angår fastlæggelsen af det årlige målniveau.
- 147 Det andet anbringendes andet led bør derfor tages til følge. Henset til de juridiske og økonomiske udfordringer, der er forbundet med den foreliggende sag, er det imidlertid af retsplejehensyn nødvendigt at fortsætte behandlingen af de øvrige anbringender.

[udelades]

4. Det sjette anbringende om tilsidesættelsen af artikel 6, 7 og 20 i delegeret forordning 2015/63

- 250 Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 6 og 7 samt artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, for så vidt som Afviklingsinstansen med henblik på beregningen af justeringsmultiplikatoren ikke tog hensyn til NFSR- og MREL-indikatorerne samt underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«. Navnlig tillægger denne delegerede forordnings artikel 6 og 7 ikke Afviklingsinstansen en skønsbeføjelse til at se bort fra visse risikoindikatorer. Desuden kan den nævnte delegerede forordnings artikel 20, stk. 1, sammenholdt med samme delegerede forordnings artikel 14, heller ikke danne grundlag for en manglende hensyntagen til disse risikoindikatorer. Artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning

2015/63 finder nemlig kun anvendelse på de oplysninger, der er anført i bilag II til forordningen. Dette bilag nævner imidlertid ikke det mindste om MREL-indikatoren eller underindikatorerne for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«.

- 251 Afviklingsinstansen har bestridt denne argumentation.
- 252 I henhold til artikel 6, stk. 2, litra a), artikel 6, stk. 3, litra a), og artikel 6, stk. 5, litra a), i delegeret forordning 2015/63 skal Afviklingsinstansen principielt tage hensyn til MREL- og NFSR-indikatorerne samt underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« ved fastlæggelsen af de pågældende institutters risikoprofil.
- 253 I overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 med overskriften »Overgangsbestemmelser« finder en risikoindikator imidlertid ikke anvendelse, så længe de oplysninger, der kræves i henhold til denne specifikke risikoindikator, der er nævnt i bilag II til denne delegerede forordning, ikke er en del af de tilsynskrav, der er omhandlet i samme delegerede forordnings artikel 14, dvs. de tilsynsmæssige indberetningskrav, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 680/2014 af 16. april 2014 om fastsættelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder for tilsynsoplysninger, som institutter skal afgive i henhold til forordning nr. 575/2013 (EUT 2014, L 191, s. 1), eller i givet fald i national ret.
- 254 Artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, hvis lovlighed ikke er blevet anfægtet i den foreliggende sag, undergiver således muligheden for ikke at anvende en risikoindikator to betingelser, nemlig for det første, at de oplysninger, der kræves i henhold til en sådan indikator, ikke er en del af de tilsynsmæssige indberetningskrav, der er nævnt i denne delegerede forordnings artikel 14, og for det andet, at denne indikator er nævnt i bilag II til den nævnte delegerede forordning med overskriften »Data, som skal indberettes til afviklingsmyndighederne«, og som indeholder 15 kategorier af data.
- 255 Hvad angår den første betingelse skal det bemærkes, at det med henblik på at afgøre, om de oplysninger, der kræves i henhold til en specifik risikoindikator, i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 er en del af de tilsynsmæssige indberetningskrav, tilkommer Afviklingsinstansen at kontrollere, om institutterne var forpligtede til at indberette disse oplysninger i tilsynsøjemed til den kompetente myndighed for det omhandlede referenceår i overensstemmelse med gennemførelsesforordning nr. 680/2014 eller national ret. Ifølge artikel 4, stk. 1, sammenholdt med artikel 14, stk. 1-4, i delegeret forordning 2015/63, er dette referenceår det år, som de godkendte årsregnskaber, der foreligger pr. 31. december i det år, der går forud for bidragsperioden, vedrører. Det følger heraf, at referenceåret for så vidt angår den foreliggende sag er det år, som de godkendte årsregnskaber, der forelå pr. 31. december 2020 (herefter »det relevante referenceår«), vedrører. Som Afviklingsinstansen har anført, uden at sagsøgeren har bestridt dette, svarer dette regnskabsår til regnskabsåret 2019.
- 256 Hvad angår den anden betingelse, der er nævnt i præmis 254 ovenfor, skal det bemærkes, at ifølge ordlyden af artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 finder denne bestemmelse bl.a. anvendelse, når de oplysninger, der er nævnt i bilag II til denne delegerede forordning, i sig selv udgør risikoindikatorer.
- 257 I modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, finder artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 imidlertid ligeledes anvendelse i en situation, hvor bilag II til denne delegerede forordning henviser til data, der, uden at udgøre risikoindikatorer i sig selv, er

afgørende for beregningen af sådanne risikoindikatorer, som ikke er nævnt i dette bilag. Det er således muligt, at en risikoindikator ikke finder anvendelse, når de data, der er nødvendige for beregningen heraf, fremgår af det nævnte bilag.

- 258 Det skal i denne henseende bemærkes, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom af 17.11.1983, *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, præmis 12, og af 19.7.2012, *ebookers.com Deutschland*, C-112/11, EU:C:2012:487, præmis 12). Desuden skal der tages hensyn til den effektive virkning af denne (jf. dom af 13.12.2012, *Stadt Wiener Neustadt*, C-348/11, EU:C:2012:799, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 259 Hvad angår den sammenhæng, hvori artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 indgår, og de formål, der forfølges med denne bestemmelse, tager denne bestemmelse hensyn til den omstændighed, at processen med at indføre tilsynsmæssige krav og tilsvarende indberetningskrav har en progressiv karakter, der strækker sig over tid. Som det bl.a. fremgår af sjette betragtning til direktiv 2014/59, blev delegeret forordning 2015/63 nemlig vedtaget på et tidspunkt, hvor disse krav endnu ikke var endeligt vedtaget eller stadig var genstand for tilpasninger. I denne henseende har sagsøgeren ikke for alvor bestridt Afviklingsinstansens udsagn om, at de kompetente myndigheder gradvist fastsætter visse af de nævnte krav, som igen påvirker de data, der skal være til rådighed for at beregne de risikoindikatorer, der er fastsat i delegeret forordning 2015/63. Det følger heraf, at sådanne data, der er nødvendige for beregningen af visse af disse risikoindikatorer, muligvis ikke er tilgængelige for alle de berørte institutter eller i det mindste for samtlige institutter, der har deres hjemsted i en medlemsstat, i det mindste i en del af den indledende periode, idet det præciseres, at disse data ikke kunne indberettes som tilsynsmæssige oplysninger i henhold til EU-retten eller i givet fald national ret.
- 260 I denne sammenhæng har artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 til formål at undgå, at institutterne i givet fald pålægges uforholdsmæssige eller diskriminerende byrder i forbindelse med beregningen af ex ante-bidrag netop på grund af denne gradvise gennemførelse af tilsynskravene og de dermed forbundne indberetningskrav. Denne beregning indebærer nemlig en sammenligning. Afviklingsinstansen har i denne henseende uden at blive modsagt i det væsentlige forklaret, at hvis de data, der er nødvendige for beregningen af visse risikoindikatorer, ikke indberettes som tilsynsmæssige oplysninger af samtlige institutter eller i det mindste af samtlige institutter, der har deres hjemsted i en medlemsstat, vil Afviklingsinstansen være forpligtet til at tage hensyn til data vedrørende sådanne indikatorer, som imidlertid ikke er sammenlignelige.
- 261 En sådan risiko foreligger ikke kun, når de omhandlede data i sig selv udgør risikoindikatorer, men også når disse data, uden at de i sig selv udgør risikoindikatorer, er nødvendige for beregningen af disse risikoindikatorer.
- 262 Artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 skal under disse omstændigheder fortolkes således, at bestemmelsen ikke kun finder anvendelse, når de data, der er nævnt i bilag II til denne delegerede forordning, i sig selv udgør risikoindikatorer, men ligeledes når de data, der er nævnt i dette bilag, er nødvendige for beregningen af risikoindikatorerne.

- 263 Det er i lyset af disse betragtninger, at det skal undersøges, om Afviklingsinstansen ved beregningen af ex ante-bidragene for bidragsperioden 2021 kunne undlade at anvende to risikoindikatorer, nemlig NFSR- og MREL-indikatorerne, og to underindikatorer, nemlig »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«, uden at tilsidesætte artikel 6 og 7 samt artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63.
- 264 Hvad angår NFSR-indikatoren fremgår det for det første af artikel 17 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/451 af 17. december 2020 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af forordning nr. 575/2013 for så vidt angår institutters indberetning med henblik på tilsyn og om ophævelse af Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 680/2014 (EUT 2021, L 97, s. 1), sammenholdt med samme gennemførelsesforordnings artikel 23, stk. 2, at institutterne først skulle indberette data vedrørende NFSR-indikatoren til den kompetente myndighed med henblik på tilsyn og på et harmoniseret grundlag fra den 28. juni 2021, dvs. efter det relevante referenceår.
- 265 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til, om en eventuel forpligtelse til at indberette de oplysninger, der kræves for NFSR-indikatoren, som tilsynsmæssige oplysninger i henhold til national ret ville forpligte Afviklingsinstansen til at tage hensyn hertil ved fastlæggelsen af denne indikator, i det mindste i forbindelse med beregningen af ex ante-bidraget på nationalt grundlag, har Afviklingsinstansen desuden i sit svarskrift og sin duplik samt i retsmødet, uden at blive modsagt, forklaret, at en sådan forpligtelse under alle omstændigheder ikke følger af lovgivningen i den medlemsstat, hvor sagsøgeren er etableret, dvs. Tyskland, for så vidt angår det relevante referenceår. Under disse omstændigheder er der intet i de sagsakter, som Retten råder over, der godtgør, at oplysningerne vedrørende NFSR-indikatoren for det relevante referenceår udgjorde en del af de tilsynsmæssige indberetningskrav i henhold til tysk ret.
- 266 Den omstændighed, at sagsøgeren angav disse oplysninger i Tyskland, er i denne forbindelse uden relevans, eftersom det ikke er blevet godtgjort, at disse indberetninger blev afgivet på grundlag af tilsyns krav i henhold til forordning nr. 680/2014 eller tysk ret.
- 267 For det andet er NFSR-indikatoren en del af de data, der udtrykkeligt er opregnet i bilag II til delegeret forordning 2015/63.
- 268 Under disse omstændigheder har Afviklingsinstansen ikke tilsidesat artikel 6, 7 og 20 i delegeret forordning 2015/63 ved ikke at tage hensyn til NFSR-indikatoren ved beregningen af ex ante-bidragene for bidragsperioden 2021.
- 269 Hvad angår MREL-indikatoren krævede ingen bestemmelse i gennemførelsesforordning nr. 680/2014, at institutterne for det relevante referenceår skulle give den kompetente myndighed oplysninger om deres nedskrivningsrelevante passiver som tilsynsmæssige oplysninger. En sådan forpligtelse blev først indført fra den 28. juni 2021, således som det følger af afsnit I i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/763 af 23. april 2021 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for anvendelsen af forordning nr. 575/2013 og direktiv 2014/59 for så vidt angår indberetning med henblik på tilsyn og offentliggørelse af MREL (EUT 2021, L 168, s. 1), sammenholdt med denne gennemførelsesforordnings artikel 17, stk. 2.
- 270 Artikel 45, stk. 1, i direktiv 2014/59, som sagsøgeren har påberåbt sig, rejser ikke tvivl om denne konstatering. Denne bestemmelse forpligter medlemsstaterne til at sikre, at institutterne til enhver tid opfylder kravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, når dette

kræves i henhold til nævnte artikel eller andre bestemmelser i dette direktiv. Den nævnte bestemmelse indeholder derimod ikke en forpligtelse til at indberette nedskrivningsrelevante passiver som tilsynsmæssige oplysninger i det relevante referenceår.

- 271 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel forpligtelse til at indberette nedskrivningsrelevante passiver som tilsynsmæssige oplysninger i henhold til national ret ville forpligte Afviklingsinstansen til at tage hensyn hertil ved fastlæggelsen af MREL-indikatoren for så vidt angår i det mindste beregningen af ex ante-bidraget på nationalt grundlag, har Afviklingsinstansen i sit svarskrift og sin duplik samt i retsmødet, uden at blive modsagt af sagsøgeren, desuden forklaret, at en sådan forpligtelse under alle omstændigheder ikke følger af tysk ret for så vidt angår det relevante referenceår. Under disse omstændigheder er der intet i de sagsakter, som Retten råder over, der godtgør, at oplysningerne vedrørende MREL i henhold til tysk ret var genstand for tilsynsmæssige indberetningskrav i løbet af det relevante referenceår.
- 272 Den omstændighed, at sagsøgeren fra 2017 angav oplysninger vedrørende MREL-indikatoren i Tyskland, gør det ikke muligt at føre bevis for det modsatte, eftersom det, som det fremgår af præmis 271 ovenfor, ikke er godtgjort, at disse oplysninger i henhold til national ret blev indberettet som tilsynsmæssige oplysninger.
- 273 Selv om MREL-indikatoren ikke som sådan er nævnt i bilag II til delegeret forordning 2015/63, nævner dette bilag i øvrigt ikke desto mindre »nedskrivningsrelevante passiver« blandt de data, der skal forelægges afviklingsmyndighederne. Disse passiver udgør i øvrigt data, der er afgørende for beregningen af denne risikoindikator. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, litra a), i og bilag I under overskriften »Trin 1« til delegeret forordning 2015/63 er denne indikator nemlig baseret på data såsom bl.a. kapitalgrundlag, nedskrivningsrelevante passiver og MREL, idet Afviklingsinstansen med henblik på beregningen af denne indikator skal fastlægge overskuddet af kapitalgrundlaget og nedskrivningsrelevante passiver i forhold til MREL.
- 274 Under disse omstændigheder kunne Afviklingsinstansen undlade at anvende MREL-indikatoren uden at tilsidesætte artikel 6, 7 og 20 i delegeret forordning 2015/63.
- 275 Hvad angår underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« fremgår det af artikel 6, stk. 6, litra a), nr. iv), i delegeret forordning 2015/63, at Afviklingsinstansen, når den fastlægger underindikatoren »kompleksitet«, skal tage hensyn til den vurderede kompleksitet af et instituts forretningsmodel og organisationsstruktur i overensstemmelse med afsnit II, kapitel II, i direktiv 2014/59. Det følger ligeledes af samme delegerede forordnings artikel 6, stk. 6, litra b), nr. ii), at Afviklingsinstansen, når den fastsætter underindikatoren for »afviklingsrisiko«, skal tage hensyn til, i hvilket grad dette institut i overensstemmelse med samme direktivs afsnit II, kapitel II, kan afvikles umiddelbart og uden retlige hindringer.
- 276 Afviklingsinstansen skal således fastlægge underindikatorerne for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« under hensyntagen til de krav, der følger af afsnit II, kapitel II, i direktiv 2014/59, nemlig »Afviklingsmuligheder«, som omfatter artikel 15-18.
- 277 I denne henseende følger det af artikel 15, stk. 3, i direktiv 2014/59, at vurderingen af et instituts afviklingsmuligheder foretages af afviklingsmyndigheden samtidigt med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 10.

- 278 Som Afviklingsinstansen forklarede i retsmødet uden at blive modsagt, er det med henblik på at vurdere et instituts afviklingsmuligheder ligeledes nødvendigt at tage hensyn til instituttets kompleksitet, idet det præciseres, at jo mere komplekst et sådant instituts struktur er, desto større er indvirkningen på dets afviklingsmuligheder. Under disse omstændigheder og henset til henvisningen i artikel 6, stk. 6, litra a), nr. iv), i delegeret forordning 2015/63 til artikel 15-18 i direktiv 2014/59 og herunder således til artikel 15, stk. 3, foretages vurderingen af kompleksiteten ligeledes i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen.
- 279 Det følger heraf, at udarbejdelsen af afviklingsplaner er en forudsætning for Afviklingsinstansens fastlæggelse af underindikatorer for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«.
- 280 Det fremgår i øvrigt af artikel 15, stk. 2, i direktiv 2014/59, at afviklingsmyndigheden ved udarbejdelsen af institutternes afviklingsplan som minimum tager hensyn til de elementer, der er anført i afsnit C i bilaget til dette direktiv. Blandt disse elementer skal den i overensstemmelse med dette bilags afsnit C, punkt 17, tage hensyn til omfanget og typen af instituttets passiver, der er omfattet af bail-in, idet disse passiver er defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 71), i direktiv 2014/59, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 (EUT 2019, L 150, s. 296).
- 281 Som det fremgår af artikel 3, nr. 17), i delegeret forordning 2015/63, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, nr. 71), i direktiv 2014/59, svarer de nævnte passiver til »nedskrivningsrelevante passiver« som omhandlet i denne delegerede forordning.
- 282 Det følger heraf, at nedskrivningsrelevante passiver udgør en nødvendig oplysning for, at Afviklingsinstansen kan fastsætte underindikatorer for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«.
- 283 I denne henseende fremgår det dels af præmis 269-271 ovenfor, at institutterne ikke var forpligtet til at indberette nedskrivningsrelevante passiver i tilsynsøjemed til den kompetente myndighed for det relevante referenceår i henhold til gennemførelsesforordning nr. 680/2014. Uden at det er nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel forpligtelse til at indberette nedskrivningsrelevante passiver ville forpligte Afviklingsinstansen til at tage hensyn hertil ved fastlæggelsen af underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« for så vidt angår i det mindste beregningen af ex ante-bidraget på nationalt grundlag, er der dels ingen oplysninger, som Retten råder over, der godtgør, at der forelå en sådan forpligtelse i tysk ret.
- 284 Den første betingelse, der er fastsat i artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, er følgelig opfyldt for så vidt angår underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling«.
- 285 Hvad angår den anden betingelse, der er fastsat i artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63, er underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« som sådan ikke nævnt i bilag II til delegeret forordning 2015/63, men de nedskrivningsrelevante passiver, som er en oplysning, der er nødvendig for at fastlægge dem, er udtrykkeligt nævnt heri.
- 286 Under disse omstændigheder har Afviklingsinstansen ikke tilsidesat artikel 6, 7 og 20 i delegeret forordning 2015/63 ved ikke at tage hensyn til underindikatorerne for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« for bidragsperioden 2021.
- 287 De af sagsøgeren fremførte argumenter kan ikke føre til et andet resultat.

- 288 Hvad for det første angår sagsøgerens argument om, at Afviklingsinstansen burde have indhentet de oplysninger, der var nødvendige for vedtagelsen af en afgørelse om fastsættelse af ex ante-bidragene, på en anden måde end ved fremsendelse af disse oplysninger gennem de enkelte institutters indberetninger i tilsynsøjemed, er det tilstrækkeligt at fastslå, at en sådan forpligtelse ikke følger af nogen bestemmelse i den gældende lovgivning.
- 289 På dette punkt kan sagsøgeren navnlig ikke gøre gældende, at Afviklingsinstansen var forpligtet til at anvende NFSR-indikatoren ved at anvende de nationale data fra de nationale afviklingsmyndigheder, eftersom der, som det fremgår af præmis 265 ovenfor, ikke er noget i de sagsakter, som Retten råder over, der godtgør, at oplysningerne vedrørende denne risikoindikator skulle indberettes som tilsynsmæssige oplysninger i henhold til tysk ret.
- 290 For det andet skal sagsøgerens argument vedrørende præmis 137 i dom af 15. juli 2021, Kommissionen mod Landesbank Baden-Württemberg og Den Fælles Afviklingsinstans (C-584/20 P og C-621/20 P, EU:C:2021:601), forkastes, idet hverken denne præmis eller denne dom tog stilling til, om artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 fandt anvendelse.
- 291 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Afviklingsinstansens tilgang til anvendelsen af artikel 20, stk. 1, i delegeret forordning 2015/63 under alle omstændigheder er fejlagtig for så vidt angår den del af ex ante-bidraget, der er beregnet på nationalt grundlag, eftersom det er ubestridt, at NFSR- og MREL-indikatorerne samt underindikatorerne for »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« var tilgængelige for tyske institutter. Afviklingsinstansen burde således have taget hensyn hertil ved beregningen af det bidrag, der var fastsat på nationalt grundlag. Dette gælder så meget desto mere, som den manglende anvendelse af disse risiko- og underindikatorer ikke kan begrundes i princippet om ligebehandling, eftersom det inden for rammerne af direktiv 2014/59 kun er institutterne i den samme medlemsstat, der kan sammenlignes. Under disse omstændigheder er det ikke i strid med dette princip, at de oplysninger om disse indikatorer, der er tilgængelige i hver enkelt medlemsstat, ikke er identiske mellem hver af disse medlemsstater.
- 292 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel pligt til at indberette data vedrørende NFSR- og MREL-indikatorerne samt underindikatorerne »kompleksitet« og »mulighed for afvikling« i national ret ville forpligte Afviklingsinstansen til at tage hensyn hertil for så vidt angår i det mindste beregningen af ex ante-bidraget på nationalt grundlag, skal det i denne henseende bemærkes, at det, som det fremgår af præmis 265, 271 og 283 ovenfor, ikke er blevet godtgjort, at der i Tyskland fandtes en sådan forpligtelse for det relevante referenceår. Under disse omstændigheder fremgår det ikke af sagsakterne for Retten, at der forelå et retsgrundlag, der gjorde det muligt eller forpligtede Afviklingsinstansen til at tage hensyn til disse oplysninger udelukkende for så vidt angik det nationale grundlag.
- 293 For det fjerde er sagsøgeren af den opfattelse, at det faktisk var muligt og dermed obligatorisk at tage hensyn til alle risiko- og underindikatorer, eftersom Afviklingsinstansen skulle sikre en indsamling af de relevante data eller en efterfølgende tilpasning af de oplysninger, som blev leveret på en uensartet måde, for at give oplysningerne den krævede ensartethed. Afviklingsinstansen kunne desuden have suppleret de manglende data ved hjælp af et skøn eller en ekspertvurdering.
- 294 I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at den gældende lovgivning ikke kræver, at Afviklingsinstansen supplerede de manglende data inden for rammerne af de tilsynsmæssige indberetningskrav, eller at den på nogen måde justerede de data, der blev leveret på en uensartet måde.

295 Henset til det foregående må det sjette anbringende forkastes.

[udelades]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Ottende Udvidede Afdeling):

- 1) **Afgørelse SRB/ES/2021/22 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) den 14. april 2021 om beregning af ex ante-bidrag for 2021 til Den Fælles Afviklingsfond annulleres, for så vidt som den vedrører UniCredit Bank AG.**
- 2) **Virkningerne af den anfægtede afgørelse SRB/ES/2021/22, for så vidt som den vedrører UniCredit Bank AG, opretholdes indtil ikrafttrædelsen, inden for en rimelig frist, som ikke kan overstige seks måneder regnet fra datoen for afsigelse af denne dom, af en ny afgørelse fra Afviklingsinstansen om fastsættelse af dette instituts ex ante-bidrag for 2021 til Den Fælles Afviklingsfond.**
- 3) **Afviklingsinstansen bærer sine egne omkostninger og betaler de af UniCredit Bank AG afholdte omkostninger.**
- 4) **Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.**

Kornezov

De Baere

Petrík

Kecsmár

Kingston

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. juli 2024.

Underskrifter